

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er glad for at høre, at hr. Helge Sander i denne sag ikke er i overensstemmelse med regeringen. Det trøster mig en lille smule.

Jeg vil bare sige til hr. Helge Sander, at netop disse fremtidsvisioner, som hr. Helge Sander nævner, netop det, der kan ske om tre, fire eller fem år, gør, at vi har en speciel forpligtelse mediepolitisk og kulturpolitisk til ikke at spille hasard, og det mener jeg hr. Helge Sander gør, når hr. Helge Sander er med til at fjerne grundlaget for, at vi har én national tv-kanal i Danmark, som vi vil fastholde her fra Folketinget. Jeg mener, at hr. Helge Sander er med til med sine synspunkter at skabe tvivl om det, og det betyder tvivl i medieverdenen, men jo også kulturpolitisk tvivl, og det var det, jeg beklagede.

Jeg er godt klar over, at vi får meget tv. Jeg har 24 kanaler derhjemme, når jeg overhovedet er hjemme. Men jeg kan da roligt – bortset fra hvis jeg tager alle de videomusikkanaler væk, som også er indblandet i det – sige, at der ikke er nogen af de kanaler, der kan leve op til en dansk kulturel målsætning for en offentlig tv-kanal. Det er ikke muligt.

De har alle sammen nogle kvaliteteter – og jeg elsker specielt CNN, fordi den bringer nyhederne før så mange andre – men det kulturpolitiske helhedssyn mener jeg ikke at hr. Helge Sander kan klare ved at have så og så mange kanaler fra udlandet.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Når hr. Helge Sander tager patent på at stå for realismen og decideret afslutter sit sidste indlæg med at sige, at det skulle være undertegnede og Fremskridtspartiet, der stod for det urealistiske i denne forbindelse, så skal hr. Helge Sander være velkommen til at have det synspunkt. Men i denne sag er det ikke et spørgsmål om at tage parti for 10, 5 eller andre procenttal, men det var præcis den gennemgang, jeg gjorde i min ordførertale og forklarede, at for hr. og fru Jensen, brugerne, dem, der skal betale de høje licenser, er der ingen sammenhæng mellem, at der er en stigende grad af sponsor-tv, der er en stigende grad af reklameadgang, og så stiger licensen minsandten også oven i købet. Det er urimeligt. Det kan godt være, det er urealistisk at mene det; men det er urimeligt.

Hr. Duetoft tager patent på at vide, hvad dansk kultur er, og mener, at kun via Danmarks Radio kan man sikre, at dansk kultur overlever.

Efter min mening er det lige så meget kultur at se Lykkehjulet på TV 2 og gå til fodboldkamp eller til rockkoncert eller sidde og se rockkoncerter på fjernsynet. Det må være op til hver enkelt at afgøre via sit tryk på fjernsynet, hvad man ønsker at se, og ikke til et flertal her i Folketinget, der blot for at fastholde en forældet struktur, en forældet station som Danmarks Radio, giver den tvangslicenser som indtægt, så uanset hvad der sker ude i den store verden, ved man i Danmarks Radio, at de 2 mia. kr. – eller mere end 2 mia. kr. de kommende år – tilflyder i milde strømme, uanset om der overhovedet er nogen hjemme i de små stuer, der har åbnet for stationen eller ej.

På det punkt er jeg fuldstændig enig med hr. Helge Sander i, at det vil være ønskværdigt, om det var via sit tryk på fjernsynskanålvælgeren, man afgjorde, hvortil man betalte.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

For at være helt sikker på, at en fremtidsvision, som altså tidligst kan blive en del af virkeligheden i 1994, ikke skal skabe usikkerhed om Danmarks Radios fremtid, bliver jeg nødt til at sige til hr. Duetoft, at jeg aldrig har sagt og aldrig har ment, at disse mange – 48-50 og ifølge visse folk i Bruxelles i løbet af 3 år måske nogle og firs tv-kanaler – kan dække det behov, som Danmarks Radio dækker. Aldrig! Og derfor nævnte jeg også i mit sidste indlæg muligheden af, at man skulle sondre mellem de forskellige programmer. Men jeg synes ikke, at vi skal lade den mulighed, som er meget tættere på, end vi forestillede os bare for et år siden, ude af sigte, når vi tænker nogle år frem i tiden, og jeg tror også, det er en tanke, som der er meget bred dækning for.

Men når det er sagt, så er jeg enig i, at vi har nogle forpligtelser – og det bliver så også henvendt til hr. Behnke – og det er da rigtigt, at Lykkehjulet kan være lige så god kultur som så meget andet, men det er bare således, at der altså er noget, der er smalt, og noget, der er bredt i kulturlivet, og vi føler også, at der er nogle smalle ting, som vi bør tage hensyn til, det skal ikke være nogen hemmelighed.